

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Diabolos in ore habentium imprecatio quàm mala & noxia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

quam adè odit, vt castissimam Virginem, & quouis lilio pu-
riorem, vocarit *meretricem*. Videtis discrimen DEI & diaboli?
Ille Matrem suam honorat; iste honorem illius lauciat. Et vel
discite discrimen eorum, qui DEO, aut qui diabolo seruiunt.
Omnes DEI amici, amant, honorant, venerantur DEI Matrem:
hostes DEI, sunt etiam hostes Matris DEI. Sed quod maximè
ex hac historia est discendum, monuit Canisius, qui Oetingæ in
in sacello, expulso demone, grauem habuit ad populum exhorta-
tionem, in qua ostendit, DEVM non iniustum fuisse, dum puellam
nouem annorum, castam, pudicam, B. Virgini deuotam, nobilem,
& hominibus charam, permisit à tam tetro hospite occupari, per
8. annos, &, maximè sub finem, dirissimè etiam cruciari. Quid
eam fecisse putatis? In ea concione palàm, ipsa præsente puella,
causam edixit: nempe illam alioquin, sicut ab alijs audiuerat,
temerè erupisse dixisseque: *Si non est verum, quod dico, diabolus me
rapiat*. Nam quàm primùm hoc dixit, diabolus cum alijs tribus
illam inuasit. Cùm 12. postea esset annorum, alij adhuc tres
accesserunt.

V I. Hic mihi, Auditores exemplum accipite, hinc mihi veniam
date, si ego hodie non vnum, non septem; sed septem millia
eijcio demoniorum. Nam quid vsitatus, quàm vt diabolus
quàm plurimis sit in ore? &, si ex abundantia cordis os loquitur,
etiam in corde diabolos loquentium diaboli nidulabuntur.
Ergo ex corde & ore vestro illos eijciam. Si quis computet,
quoties vno anno, vno mense, hebdomade, die, diabolum no-
minet, imprecetur sibi & alijs; immò sæpe mille diabolos: quantè
diabolorum legiones colligentur ab vno? Quid si jam tota do-
mus, & mille homines hanc habeant consuetudinem? Quot dia-
bolis vrbs implebitur? Angelis vrbs esset tradenda; citari dia-
bolus non debet, est impudens, vtrò venit, quòd si etiam voca-
tur, potestatem accipit veniendi largiorem. Si in oculo tuo fe-
stucam sentis, si in pede spinam impressisti; si in ore malum den-
tem geris, vis vtique extrahi, eijci que. An non deterior in corde
& ore demone? an non patieris hunc exturbari tibi? Agyrtæ sæpe
equinum stercurus rusticis in os ingerunt; quàm citò illud egeritur?
Immundus spiritus longè immundior est omni immunditia, cur
ergo

ergo eum toties ore voluis? & illo, quo CHRISTVM suscipis ore. In inferno est habitatio illius; & quantum laboratur, vt ex homine expellatur? tu autem eum vltro accerfis? Immo cuius seruis, filijs, vxori, marito; immo tibi ipsi imprecaris? Scis, quid sit imprecari, vt diabolus aliquem rapiat? Si imprecareris morbum, si paupertatem, si vulnera, si fracturam ossis, si mortem ipsam, nihil est comparatione huius: nam quem diabolus rapit, & sauciat vnguibus, & spoliat, & valetudine, & vita priuat; denique flammis æternis addicit. Cur tantum te ipsum odisti, vt talia impreceris tibi? immo quid vel inimicissimus tam atrox potest perpetrare, vt tantis velis supplicijs compensare? Quantum displiceat Deo, patet exemplis, nam si mitissimè punit, immittit tales tortores. Innocens puella, semel iuravit, fortè quia ita à parentibus audiuit: & ecce propter parentes septies illam à damone torqueri permittit Deus; & in illam immittit tales tortores. Putas, vllum carnificem tam esse crudelem? Quid continget illis, qui non semel, non innocentes, sed fœdi, millies sibi, alijsque diabolum imprecantur? O qualis eorum tortura erit in inferno; si sic, cum parcat & miseretur Deus, diras has punit in hoc mundo? Iuuate me parentes, vos meliore exemplo præite; tum filios, seruos, ancillas acriter increpate diabolum imprecantes. Olim non nominabatur expressè, sed generali voce *Malus* vocabatur, si aliquid coram liberis de eo fuerat loquendum; hæc, obsecro, consuetudo reducatur. Eius autem loco dulcissimum nomen IESV sæpe inuocetur, vt insuescamus, in agone mortis id nominare & inuocare, quod in vita sapiùs vsurpauimus. Multi auditi sunt, morientes damonem inuocare. Hæc exempla nos moueant, vt sapiamus; ne os fœteat instar sepulchri patentis, & instar Acherontis.

Idcirco exempla fiunt, vt alij cauere discant
malo alieno.

